

Jana Chvojková – stručná biografie

Jana Chvojková se narodila 21.11. 1937 v Benešově u Prahy. Měla mladšího bratra. Jako malá bydlela s rodinou na Slovensku. Bydleli tam v době, kdy se Slovensko skamarádilo s Německem a na Slovensku nechtěli, aby tam žili Češi. Tak se museli odstěhovat. Ze Slovenska se přestěhovali do Kasajovic.

Jako malá zažila bombardování Prahy. Pomáhala stavět barikády. Z bombardování Prahy si pamatuje, že nebyly ledničky a ona musela užívat rybí tuk. Rybí tuk uchovávali za oknem, a když uhodila bomba, tlak vzduchu rozbil okna a ona už nemusela užívat rybí tuk.

Tatínek po válce pracoval v Jáchymově jako důlní inženýr, ale po nástupu komunistů k moci a kvůli probíhajícím politickým čistkám otec tuto práci opustil a s celou rodinou se přestěhoval do Kutné Hory. Pracoval v ústavu pro průzkum nerostných ložisek. Protože tatínek a jeho spoluzaměstnanci nechtěli splňovat požadavky Rusů na uranovou rudu, (k tomuto nerostnému bohatství se chovali jako k vlastnímu) tak je všechny pozatýkali. Jednoho večera jim přišla do bytu bezpečnost a začala jej prohledávat. Paní Janě Chvojkové tehdy bylo 12 let, když odváděli otce z bytu. Když odvedli otce, museli poslat malého brášku k babičce na výchovu, protože byl moc malý a maminka musela chodit do práce, aby ji a sebe užívala.

Tatínka po zatčení viděla už jen jednou. Byly za ním na jedné návštěvě v Opavě. Bála se těch policajtů, co tam byli, protože chřestili klíčkama a někde pořád otevírali a zavírali mříže. Na tento zážitek nikdy paní Chvojková nezapomene. Maminka sice žádala o milost pro otce, bylo jí skutečně vyhověno, ale otec se jí už nedožil. Druhá návštěva tak proběhla už pouze na opavském hřbitově.

Otcovy problémy se dotkly jejího studia a budoucího povolání. Když si šla pro razítko k řediteli okresního národního výboru, tak ji ho nedal. Díky pomoci přátel se stala pomocnou zubní instrumentářkou. Po tatínkově smrti se však dostala na zdravotní školu.

Paní Jana Chvojková i přes všechn smutek měla i své zájmy. Chodila na hodiny klavíru a navštěvovala sbor Hlahol. Chodila na malou scénu kutnohorského divadla, kde se při hraní loutkového divadla seznámila se svým budoucím manželem. Její nejoblíbenější záliba však je skauting. Skauta navštěvuje do dneška. Zákaz Skauta v 50. letech obřečela. Stále se s lidmi ze Skautu stýkala, ale nesměli si říkat skauti, ale borůvková brigáda.

Navzdory všem potížím, které paní Chvojkovou a její rodinu potkaly, na své dětství vzpomíná v dobrém. Je vidět, že na svůj život nezanevřela a prožívala ho s radostí a s plným nasazením. I dnes je stále aktivní a pravidelně se schází se svými skautskými přáteli.